

DE BELGISCHE VISSERIJ IN DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Antwoord van MINISTER LAVENS

In ons nummer van vorige week gaven we de tussenkomst weer van volksvertegenwoordiger Dries Claeys uit Oostende en Willem Content, die volksvertegenwoordiger en burgemeester is van Blankenberge.

Men vraagt ons waarom wij deze niet opnamen van Raoul Bonnel en Emiel Vansteenkiste van Oostende, alsook van Fernand Van Damme van Brugge.

We kunnen slechts herhalen dat, wanneer we de uiteenzettingen van de andere volksvertegenwoordigers niet weergegeven hebben, het is omdat ze ons deze niet toegezonden hebben, zodat er ons niets te verwijten valt.

Wat de tussenkomst betreft, hebben we wel gemeld dat na Dries Claeys, de volksvertegenwoordigers en senatoren van de kust, zich meer en meer aan de visserij interesseren, wat ons slechts kan verheugen voor zover het geen politieke kletspraak is, daar het een feit is dat onze politieke vertegenwoordigers veel te weinig door onze middelen geïnteresseerd worden aan de vraagstukken van onze visserij en zij zeker vatbaar zijn om nuttig werk te verrichten, moesten ze BEHOORLIJK over de noden en de remedies ingelicht worden.

DE ZIENSWIJZE VAN MINISTER LAVENS

Nadat verschillende sprekers zich over de vraagstukken van de visserij hebben uitgelaten, heeft minister Lavens hen van antwoord gediend.

We hebben dit antwoord vorige week bij plaatsgebrek niet kunnen weergeven. Deze week geven we echter deze weer zoals uitgesproken werd in de Kamers.

Dit antwoord luidt :

DODENHULDE

Laat mij toe, vooraleer het visserijbeleid op enkele punten zelf toe te lichten, te herinneren aan wat steeds opnieuw door de vissersbevolking wordt ervaren, dat de vis, ook in de figuurlijke zin van het woord, te duur wordt betaald.

De laatste tijd heeft onze vissersvloot verschillende scheepsrampen gekend. Op 13 november waarbij het schip B-604 Ibis, op een half uur van de thuishaven, met man en muis is vergaan, sloeg het noodlot bijzonder hard toe. Omdat wij

aanvoelden wat het voor de families betekent wanneer de lichamen van de schipbreukelingen kunnen worden geborgen en dit in deze zware beproeving een troost betekent, hebben wij, samen met onze collega van Landisverdediging, hiervoor alles in het werk gesteld. De TV heeft beelden laten zien van die gevaarlijke onderneming en de mensen zelf die aan het woord kwamen hebben uitgelegd waarom zij nog niet tot een grondig onderzoek van het wrak zijn kunnen overgaan. Vooral het aanhoudend noodweer maakt alles nog zoveel moeilijker.

Wij willen van deze gelegenheid gebruik maken om aan de naastbestaanden van de slachtoffers en aan heel het vissersbedrijf te zeggen in welke mate ik en ook de hele Regering met het schrijnend leed van de beproefde families en de bedrijfsgegoten meeleven.

Ik sta erop, hier in de Kamer, even de herinnering op te roepen van de rampspoedige bemanning van de B-604 Ibis :

Rudi Leban, schipper, 31 jaar;
André Wille, motorist, 54 jaar;
Eugeen Lagast, matroos, 48 jaar;
William Degroote, matroos, 24 jr;
Norbert Calus, scheepsjongen, 16 jaar.

Inderdaad, onze vis wordt duur betaald, ook met kostbare menselijke levens en met veel diep menselijk leed.

VISSERIJBELEID

Door de heren Claeys, Content, Bonnel, Vandamme en Van Steenkiste werden veel vragen gesteld. Ik moet toegeven dat zij, bij de ontleding van de toestand, zaken hebben gezegd die voor verbetering in aanmerking kunnen worden genomen. Inderdaad, minder aanvoer en niet voldoende gestegen prijzen in verhouding met de kostprijzen betekenen een daling van het inkomen.

QUOTA

Er werd ook gesproken over de quota-regelingen en wij zijn de heer Claeys dankbaar voor de door hem in dit verband gestelde vragen en gedane voorstel. Als voorzitter van de Bedrijfsraad voor de Zeevisserij is de heer Claeys ongetwijfeld de meest bevoegde persoon om deze zaken naar voren te brengen.

IJSLAND

Elk akkoord met IJsland zal steeds beperkingen inhouden. De vaartuigen zullen minimaal worden vermeld. Dit brengt meteen ook mee dat op halfslag termijn de huidige inhoud van een akkoord eigenlijk geen enkele inhoud meer zou hebben wegens veroudering of uitvallen der vaartuigen. De vraag rijst of wij in tussentijd, door onderhandelingen op Europees niveau te voeren, niets kunnen doen. Wij hebben alleszins onze collega's van de Euromarkt gewaarschuwd en gevraagd voorzichtiger te reageren op de onderhandelingen. Ik kan mij inderdaad goed voorstellen dat een klein land als IJsland zich dan gemakkelijk gefrustreerd voelt. Ik meen te mogen suggereren dat wij, met veel tact en in vriendschap tegenover dit kleine land, de problemen moeten trachten op te lossen, ten einde ook in de toekomst meer kans op succes te hebben.

KRITIEK

Heel wat andere collega's hebben voorstellen geformuleerd maar ik zou aan degenen die nogal kritisch waren en zegden dat de Regering in België zo weinig doet voor onze visserij, willen antwoorden dat o.a. op het stuk van de scheepskredieten — die onder de bevoegdheid vallen van mijn collega van Verkeerswezen — het Fonds voor de Scheepsjongens, de opvangregelingen (ook vooraleer de Euromarkt-regeling ter zake van toepassing was), hier reeds een en ander werd gepresteerd. Wij hebben met de kredieten van Streekeconomie gemeenschappelijke projecten gefinancierd die een nuttige bijdrage kunnen en moeten leveren voor het onderzoek van nieuwe visserijmethoden. Wij geven een slopingpremie die wellicht moet verhoogd worden; zij is niet meer aangepast. Ik zal die kwestie ook aan mijn collega van Verkeerswezen voorleggen.

INTERNATIONALE

AKKOORDEN

Ik geloof dat wij, globaal genomen — ik ben de heer Claeys en andere collega's dankbaar omdat zij dit hebben onderstreept, onze vertegenwoordigers op de internationale bijeenkomsten onder leiding van de Minister van Buitenlandse Zaken, bijgestaan door ambtenaren — specialisten van ons Departement — een resultaat hebben bereikt dat ook in beroepsmiddelen geapprecieerd wordt.

WETENSCHAPPELIJK

ONDERZOEK

Wij doen heel wat in verband met wetenschappelijk onderzoek. Wij beschikken over een speciaal onderzoekstation dat zich bezighoudt met wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot de zeevisserij. Ik geef er mijn rekenschap van dat men ook daar de doelmatigheid zou kunnen oprijzen. Ik ben overtuigd dat wij een betere samenwerking met de beroepsmiddelen zelf moeten tot stand brengen.

Het Instituut is in Oostende zelf gevestigd, waar het thuis hoort. Toch kunnen wij het contact tussen het station voor onderzoek in de zeevisserij en de beroepsmiddelen nog verbeteren. Ook in de visserij scholen is door dit Instituut veel nuttig werk te leveren.

Kortom, de vulgarisatie, het toegankelijk maken van het wetenschappelijk werk kan nog worden verbeterd.

STOOKOLIE

Hier werd hoofdzakelijk gepleit voor het verder doorzetten en verhogen van de terugbetaling in de gestegen stookolieprijs. Deze regeling verloopt normaal op het einde van dit jaar. Wij hebben aanduidingen om te zeggen dat in het kader van de Europese Gemeenschap het probleem opnieuw zal worden besproken. Ik moet eerlijk zeggen dat ik persoonlijk nooit erg veel gevoeld heb voor dergelijke vorm van nationale steun. Dat kan als een overgangperiode bij een brutale stijging van een en ander kostprijsselement een nuttige steun zijn, maar wij kunnen dat geen jaren en jaren volhouden. Daar heeft niemand baat bij. Uiteindelijk moet via de prijzen een nieuw evenwicht gevonden voor de gestegen uitbatingkosten.

EIGEN OPDRACHT

VAN HET BEDRIJF

1. Aanvoer

Af en toe zeg ik wel eens dat het bedrijf ook iets moet doen om zichzelf te redden. Wanneer wij de lijst krijgen van de 28 ambvelin-

(Vervolg bladzijde 2)

(Vervolg van blz. 1)

gen die door de Rederscentrale ingeleid werden in een kleine werkgroep en die nu in de nationale visserscommissie worden besproken, hebben wij telkenmale gezegd dat er een aantal zaken zijn die in het beroep zelf moeten kunnen opgelost worden. Een goede maand geleden, bij een plechtigheid in Oostende, heb ik het ook gezegd.

De mensen uit de handel hoort men bijvoorbeeld zeggen — ik sta hier niet om ze te verdedigen — dat één van de problemen, waarvoor zij staan, in de regelmaat van de aanvoer ligt. Wanneer zij zich voor een bepaalde bevoorrading op Nederland, Duitsland of Denemarken afstemmen, dan is het, zeggen zij, omdat zij dan met zekerheid weten dat ze de gevraagde hoeveelheden zullen krijgen. De aanvoer in onze Belgische vissmijnen is veel onregelmatiger dan uiteraard in een land met meer uitgebreide vissersrij, zoals in Denemarken en Duitsland waar, door de wet van de grote getallen alleen al, de aanvoer enigszins wordt geregulariseerd, waar men ook zoveel dichterbij de thuishaven is. Maar wij mogen ook niet vergeten dat wij met familiale ondernemingen te doen hebben. Elk van u heeft onderkend welke werkkraacht, welk dynamisme daarvan uitgaat, en, indien het dat niet ware, onze vissersrij het in deze moeilijke tijden niet zou volhouden. Anderzijds zitten wij ook met de handicap van de kleine ondernemingen, dat wil zeggen het gebrek aan afspraken onder elkaar. Indien wij onze ganse vloot als één grote rederij konden leiden, dan zou zij overeenstemmen met de grote buitenlandse rederijen en zou men tot een gemakkelijke regularisering van de aanvoer kunnen komen. Hier is een taak weggelegd voor de producentenorganisatie.

Door een onderlinge afspraak en een beter contact met elkaar zou men tot een grotere regularisering van de aanvoer kunnen komen, wat minder drukkend op de prijzen zou

en stoten gebeurt. Dat doet allemaal in de praktijk niet zo gemakkelijk werken, zoals dat thans met horten gaat weet ik ook. Wanneer men op 30 of 40 uren afstand aan het vissen is, komt men zomaar niet op een eenvoudige oproep binnen. Onze afstand van de visgronden is een van de handicaps die het ons moeilijk maakt de regularisering van de aanvoer te organiseren. Maar ik ben er toch van overtuigd dat men door betere afspraken in het beroep zelf, zeer veel kan verbeteren.

2. Prijzen

Ik ben er ook van overtuigd dat men door betere afspraken ook op de prijs die voor de vis in de vissmijn wordt bekomen, wel enige druk kan uitoefenen.

3. Kwaliteit

Aan de vissers heb ik dikwijls gezegd dat, liever dan gelden te geven als tegemoetkoming in de prijs van stookolie, het beter zou zijn tussen te komen ten einde de kwaliteit van onze vis, die voor bepaalde vissoorten zeer hoog is aangeslagen — voor andere wellicht wat minder — te verbeteren en de reputatie ervan in het buitenland te verstevigen evenals voor de versterking van het afzetapparaat van geheel ons visbedrijf.

Men heeft er niet zonder reden naar verwezen. De grote problemen bestaan zeker bij de prijzen aan vissmijnen en deze aan de verbruikers. Het is een fenomeen dat zich in de landbouw voordoet ook in de landbouw ter zee en misschien in die sectoren meer nog dan in welk ander bedrijf ook.

BESLUIT

De besluiten van de Nationale Visserij Commissie zullen een nuttige bijdrage leveren bij het bepalen van het toekomstig vissersbeleid.

TRACHTEN DE NEDERLANDERS DE OVEREENKOMST OP DE TONGENBEPERKING TE OMZEILEN ?

Te Urk, de bekende Nederlandse vissershaven, is zaterdag 6 december een vergadering gehouden door ruim 350 kottersvissers met betrekking tot de beperking op de tongvangst die zelfde kotters verplichte reeds meer dan een week binnen te blijven.

Omdat men het toegekend kwantum op tong reeds overschreden heeft, zou men op schol uitvaren, gezien hier nog ruim 5 duizend ton mogen gevangen worden. Uit een en ander blijkt, dat dit uitvaren op schol, die vlag is om de lading te dekken of anders gezien, een scholenvlag om een tongenlading te dekken. Inderdaad wisten de kottersvissers vooraf dat de toegestane bijvangst aan tong minstens op 300 kg gebracht wordt. Men hield er zelfs aan te melden, dat men zijn best zou doen om de bijvangst op tong zo laag mogelijk te houden ! We vergelijken dit zo een beetje aan de vos die de passie preekt. Men zal op schol gaan vissen, maar die verdorpe tong zat nu op de plaats waar de schol normaal zit. Wat die beperking tot 300 kg betreft, daar zal men wel niet met een apothekerschaaltje naar komen wegen en als men enkele beuten meer binnenloopt dan maar gewoonte, is dit zoveel maal de bijvangst meer.

De directeur van de afdeling visserij bij het ministerie van Landbouw zal dit verzoek van de kottersvissers aan de minister Van Der Stee overbrengen. Nochtans kon deze heer reeds mededelen dat er in deze laatste maand van het jaar geen helksenjacht zou gehouden worden op diegenen die een kleine bijvangst aan tongen zouden binnembrengen. Men zegt in Parijs daar tegen «a bon entendeur, demi-mot» ! Een goede verstaander

heeft maar een half woordje nodig.

En ondertussen maar beweren, zoals in «De Stem» door een zekere heer Aalbrechtse die men er aan het woord liet, dat men in België geen kilo van de aangevoerde tong weegt en dat er geen mens kan zeggen wat er binnengebracht wordt ! Dit alles terwijl men een officiële mouw tracht aan te passen aan de op gang zijnde overtrekking van de internationale overeenkomst over de kwota.

Een andere zaak is natuurlijk of de inspectie- en controlediensten, aangewezen om de internationale overeenkomst op de vangstbeperking waar te maken, zullen doen of hun neus bloedt. Deze inspectie is immers nationaal !

In ieder geval blijkt het duidelijk, uit het halstarrig vasthouden van de kottersvissers aan een optrekken van de geoorloofde bijvangst op tong, dat het uitvaren op schol een toevallig alibi is.

Waar het nog beter te voorschijn komt, is hun bewering dat ze de netten zodanig zullen instellen dat er zo weinig mogelijk tong inkomt ! Het venijn zit echter in het staantje, waar er aan toegevoegd wordt, dat men echter (jammer ?) de gevangen tong niet weer over boord kan gooien, daar er hier niemand mede gediend is, vermits de gevangen tong toch dood is ! Tenslotte zal het zo uitkomen, dat er, niettegenstaande al hun averechtse pogingen de scholenvangst een tongvangst wordt en de bijvangst een beperkt aantal kgr schol

We menen dat met al deze ronddraaij, de tongenzaak niet gediend is en meer nog het geloof van de partners uit de andere landen aan de oerdegelijkheid van het Hollandse woord.

MAANDELIJKSE VERANDERINGEN IN DE

LIJST DER BELGISCHE VISSERSVAARTUIGEN

MAAND NOVEMBER 1975

VERANDERING VAN EIGENAAR :

O.116 „LUCIE-JENNY” — eigendom : BOULLIART Marcel, Verlastraat 13 — 8400 OOSTENDE.
Zeebrief : 5.11.1975.

VERMINDERING TONNENMAAT

O.190 — „RENILDE” — eigendom : DESMIT Lucien, Langestraat 108, — 8400 OOSTENDE.
B.T. 49,47 i.p.v. 50,04 — N.T. 17,60 i.p.v. 18,17.
Zeebrief : 12.11.1975.

GESCHRAPT :

B.604 — „IBIS” — eigendom : CATTOOR Mary (echtg. BOUSSEMAERE) Scharphoutstraat 100 — 8380 LISSEWEGE-BRUGGE 5.
Geschrapd : 13.11.1975.

Z.496 — „DAMAR” — eigendom : PAUWAERT Constant, de Vriërestraat 25 — 8390 KNOCKE-HEIST.
Geschrapd : 16.11.1975. (onder voorbehoud).

B.602 — „ZILVERMEEUW” — eigendom : BOGAERT Maurice, Pannestraat 21 — 8390 KNOCKE-HEIST.
Geschrapd : 1.11.1975.

FRANSE SARDIENENVISSERIJ

IN GROTE NOOD

De beroepsorganisatie van de Franse sardienenvisserij, na een vergadering gehouden te Parijs, heeft aan dhr. Cavallé, Staatssecretaris, de besluiten van deze vergadering overgemaakt. Er wordt er op gewezen dat de sardienenkampagne 1975 één der slechtste geweest is uit sinds lange tijden. Eén en ander zou te wijten zijn aan de invoer aan prijzen beneden de richtprijs van sardien uit de landen van de E.E.G. en uit Derde Landen.

Wat de Europese Gemeenschap betreft, is het in feite Italië die onder de prijs invoert. Verder klaagt de organisatie zich over de invoer van diepgevroren sardien uit Marokko en van verse sardien uit Griekenland. De organisatie wijst er op dat zij de overnemen-tele richtlijnen heeft gevolgd door zich te groeperen en saneringsmaatregelen uit te vaardigen, maar dat de aldus gevormde producen-

tenorganisaties machteloos staan wanneer zij niet over de middelen beschikken om één en ander in de praktijk te brengen en meer nog wanneer de regering geen invoerverbod legt, minstens op invoer uit Derde Landen. Volgens de organisatie was dit onder meer de reden waarom de vissers op zeker ogenblik de sardien vóór het stadhuis en in de straten hebben uitgekijpt.

Herinnere nwe in dit verband er toch aan, dat een niet onbelangrijke reden van moeilijke verkoop in de Franse sardienenvisserij het feit was, dat veel aangevoerde waar te groot van stuk was, zodat de voornaamste afnemer, namelijk de conserverfabrieken, hiervoor geen interesse hadden, mede omdat ze er geen afzet voor hadden en de standaardmodellen van de blikjes voor inleggerij niet aangepast waren. Men steekt geen gekapte sardien in blik, ze moeten van een passende maat zijn.